

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 21	Utgitt 21 mai.	1943
Innhold.		Side
Forordn. om regulering av reparasjoner på motorkjøretøyer		287
» om framstilling og rasjonering av tobakksvarer		288
» om fiske med stang eller håndsnøre etter laks og sjøaure i Hæelva		291
Skr. om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Lofthus i Ullensvang		292
» om tillegg til husleievedtekta for Grue		292
» om gjennomføring av husleieloven i Søndre Land		292
» om husleievedtekt for Lund		293
» om vedtekter for bruk av jordlovens § 55 overfor inna-bygdsboende i Leksvik		293
» om tillegg til husleievedtekta for Glemmen		294
Lov om æresprofessorer ved Universitetet og Norges tekniske høyskole		294
» om Teknisk nødhjelp		295
» om 17 mai 1943 som virkedag		299
» om salg og utleie av hester		300
» om telegraf- og telefontjeneste under flyalarm m. v.		300
» om midlert. tillegg til skattelovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted		300
Mpr. besl. om avgift til Aldersfondet og Krigspensjoneringsfondet for budsjettåret 1943—44		301
Skr. om befordringsvedtekter for A/S Holmenkollbanens linjer		301
» om befordringsvedtekter for A/S Bærumsbanens linjer		304

Forordning. (Næringsdepartementet.)

8 mai.

Regulering av reparasjoner på motor- kjøretøyer.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Med motorkjøretøy menes i denne forordning laste-, vare- og personautomobil, motorslede, motortralle, motorsykkel og traktor, og tilhenger til slike kjøretøyer.

Forordningen gjelder ikke for motorkjøretøyer med tysk kjennemerke.

§ 2. Uten tillatelse fra Trafikkavdelingen eller den avdelingen bemyndiger er det forbudt for verksted å utføre repa-

8 mai. rasjonsarbeid på motorkjøretøy eller deler av slikt kjøretøy, med mindre kjøretøyet er utstyrt med gyldig reparasjonsbok og reparasjonen foretas i samsvar med reparasjonsbokens klassifiseringsregler og de bestemmelser som Trafikkavdelingen eller den avdelingen bemyndiger ellers fastsetter. Unntatt fra forbudet er utførelse av bagatellmessige reparasjoner.

Trafikkavdelingen gir nærmere bestemmelser om reparasjonsbokens utstedelse, føring og innhold.

§ 3. Når det er nødvendig for å opprettholde livsviktige transporter, kan Trafikkavdelingen eller den avdelingen bemyndiger pålegge verksted å utføre bestemte reparasjoner på motorkjøretøy eller på deler av motorkjøretøy til en bestemt tid.

Trafikkavdelingen kan bestemme at verksted som utfører spesialarbeider på motorkjøretøy eller deler av slikt kjøretøy, bare skal utføre de reparasjoner som avdelingen eller den avdelingen bemyndiger, fastsetter.

Dersom bestemmelser som gis i medhold av første ledd angår verksted som ikke hovedsakelig arbeider med reparasjoner av motorkjøretøy eller deler av slikt kjøretøy, og bestemmelsene kan innvirke på verkstedets øvrige arbeid, skal de gis i forståelse med Avdelingen for industriforsyning eller den avdelingen bemyndiger.

§ 4. Trafikkavdelingen kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring av forordningen.

§ 5. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne forordning er straffbar og kan medføre inndraging, jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer.

§ 6. Forordningen trer i kraft 1 juli 1943.

Oslo 8 mai 1943.

E. Blehr.

10 mai.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

Framstilling og rasjonering av tobakksvarer.

I medhold av lov om framstilling av tobakksvarer og om regulering av deres omsetning av 26 februar 1942 og midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmes:

§ 1. Det er forbudt å overdra og erverve tobakksvarer uten i samsvar med bestemmelsene i denne forordning, uansett hvor varene er framstilt.

Det er forbudt for andre enn tobakksfabrikk å erverve 10 mai. utenlandsk råtabakk.

§ 2. I tiden til 1 juni 1943 deler forsyningsnemnda ut vanlige rasjoneringskort for tobakksvarer til menn født før 1 januar 1924 og kvinner født før 1 januar 1921, som tidligere er innehavere av kjøpekort for tobakksvarer.

Det deles ut særskilte tobakkskort for kvinner og for menn.

§ 3. Forsyningsnemnda deler ut tilleggskort for tobakksvarer til kroppsarbeidere som

- a) arbeider i sjøfart, fiskeri, skogbruk eller jordbruk og
- b) er innehavere av tobakkskort, og
- c) etter rasjoneringsforskriftene for mel- og brødvarer er berettiget til 3 eller flere tilleggskort for disse varer.

Tilleggskort deles ikke ut for kortere tidsrom enn 8 uker og bare til arbeidere som fyller ovenstående vilkår i hele dette tidsrom.

§ 4. Gruvearbeidere som er innehavere av tobakkskort og som etter rasjoneringsforskriftene for mel- og brødvarer er berettiget til 3 eller flere tilleggskort for disse varer, får gjennom den bedrift hvori de er beskjeftiget, ukentlig utdelt særskilt tilleggskort for tobakksvarer.

Næringsdepartementet kan bemyndige vedkommende bedrift til å gjøre utleveringen av tilleggskortene til enkelte eller samtlige arbeidere ved bedriften avhengig av bestemte betingelser.

§ 5. De i §§ 2 og 3 nevnte tobakkskort og tilleggskort må for å være gyldige være stemplet av forsyningsnemnda og påført innehaverens navn, fødselsår og -dag og adresse.

§ 6. Forbrukerne skal innlevere til sin vanlige tobakksforhandler rasjoneringskortene for tobakksvarer til fraklipp av ekstramerkene 1X1, 1Y1 og 1Z1.

Mot klipp av et merke på tobakkskortene for menn og på de i §§ 3 og 4 nevnte rasjoneringskort og tilleggskort kan selges og kjøpes:

- enten 25 gram røyketobakk eller skråtobakk,
- eller 50 gram snus,
- eller 20 stkr. sigaretter,
- eller 16 gram sigarer eller sigarsigaretter.

Mot klipp av et merke på tobakkskortene for kvinner kan selges og kjøpes 20 stkr. sigaretter.

På halve merker kan selges og kjøpes halvparten av de forannevnte mengder. Dog kan det ikke selges og kjøpes på halve merker av de i § 4 nevnte tilleggskort.

Løse merker gjelder ikke.

10 mai. Avdelingen for proviantering og rasjonering treffer bestemmelse om i hvilket tidsrom de enkelte merker skal gjelde.

§ 7. Fengsler, asyler og andre anstalter med tvangsinnlagt belegg får hos forsyningsnemnda anvisning på tobakksvarer for dem av belegget som tidligere regelmessig har brukt slike varer. Anvisning gis på grunnlag av den rasjon som fastsettes etter § 6.

Anstalthusholdningens ansvarshavende plikter å påse at beleggets tobakkskort blir inndratt og fraklippet merker for den tid vedkommende forbruker oppholder seg på anstalten.

§ 8. Ved salg av tobakksvarer til bruk for besetning ombord på skip i utenriks fart, må det foreligge utførselstillatelse fra tollvesenet. Utførselstillatelse gis for den mengde tobakksvarer som svarer til grunnrasjoner og tilleggstrasjoner for besetningen i den tid reisen antas å ville vare. Leverandøren skal klippe merker av besetningens tobakkskort for samme tidsrom.

Når varene er brakt ombord, gir tollvesenet leverandøren en gjenpart av utførselstillatelsen med attest herom.

Utførselstillatelsen kan bare brukes til kjøp av varer hos tobakksfabrikk.

§ 9. Tobakksforhandler kan bare kjøpe tobakksvarer mot anvisning utstedt av forsyningsnemnda. Anvisning utstedes på grunnlag av skriftlig søknad med beholdningsoppgave. Med søknaden sendes alle merker og anvisninger som forhandleren har solgt tobakksvarer mot.

Tobakksforhandleren plikter i den utstrekning fabrikkens leveranser tillater det å tildele sine tidligere faste kunder den tobakksort vedkommende tidligere har kjøpt hos ham.

§ 10. Tobakksfabrikk og tobakksgrossist kan ikke overdra tobakksvarer uten mot anvisning eller utførselstillatelse.

Tobakksfabrikk som ikke kan effektivere alle innkomne anvisninger, plikter å sende de overskytende anvisninger til Tobakksfabrikkenes kontrollkontor. Tobakksfabrikk som får overført slike anvisninger, plikter å effektivere disse.

§ 11. Avdelingen for proviantering og rasjonering fastsetter de mengder råtabakk som hver fabrikk kan anvende i sin produksjon.

Tobakksfabrikk og tobakksimportør skal ved utgangen av hver måned sende avdelingen eller den avdelingen bestemmer, oppgave over sine beholdninger av råtabakk og ferdige tobakksvarer og over produksjon, innførsel og salg i måneden.

§ 12. Uten samtykke fra Avdelingen for proviantering og rasjonering kan det ikke foretas endringer i sammenset-

ningen av styret for Tobakksfabrikkenes kontrollkontor som 10 mai. er opprettet ved Forsyningsdepartementets forordning av 13 april 1942 om framstilling av tobakksvarer og om regulering av deres omsetning.

Kontoret overfører fra en fabrikk til en annen anvisninger som ikke kan effektueres av den fabrikk de er innsendt til.

Avdelingen gir nærmere bestemmelser om kontorets virksomhet og om fordeling på fabrikkene av omkostningene ved kontoret.

Søknader og meldinger til kontoret må ikke inneholde uriktige opplysninger.

§ 13. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning og kan overlate til Tobakksfabrikkenes kontrollkontor å gjennomføre unntakene.

§ 14. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. § 4 i lov om framstilling av tobakksvarer og om regulering av deres omsetning av 26 februar 1942 og § 2 i midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 19 mars 1942.

§ 15. Denne forordning trer i kraft 1 juni 1943.

Fra samme tid oppheves Forsyningsdepartementets forordning av 13 april 1942 om framstilling av tobakksvarer og om regulering av deres omsetning.

Oslo 10 mai 1943.

E. Blehr.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

10 mai.

Fiske med stang eller håndsnøre etter laks og sjøaure i Håelva i Jæren og Dalane fiskeridistrikt.

I.

I kgl. resolusjon av 12 september 1924 skal punkt F 3 angående Håelva i Jæren og Dalane fiskeridistrikt, Rogaland fylke, heretter lyde således:

Fiske med stang eller håndsnøre etter laks og sjøaure er tillatt fra og med 14 mars til og med 5 oktober i Håelvas vassdrag og fra og med 14 mars til og med 20 september i fredningstreknningen ved elvas utløp.

10 mai.

II.

Brudd på denne forordning straffes på den måten som er fastsatt i lov om laks- og sjørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930, kapitel 6.

Oslo 10 mai 1943.

Th. J. O. Fretheim.

11 mai.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

Med dette gjør en lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og lov om brannvesenet av 15 august 1908 gjeldende for Lofthus i Ullensvang herred, Hordaland fylke. Bygnings- og branndistriktet skal ha disse grensene, som er tegnet inn på et kart som beror i departementet:

Grensen begynner ved punkt a på neset utafor Skrivargarden (Lunds eiendom) og går østover til punkt b på Eidnes. Derfra sør-sørøstover til punkt c og d ved Opedalsgårdene. Herfra sør-sørvestover til punkt e ved Hordatun folkehøgskule, derfra videre i sørvestlig retning til punkt f ved Geithammeren, og nordvestover til punkt g på neset ved sjøen. Herfra nordover tilbake til utgangspunktet.

11 mai.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Grue herred, Hedmark fylke, 12 april 1943 om tillegg til husleievedtekta for Grue, stadfestet 12 september 1941; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

11 mai.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Søndre Land herred, Opland fylke, 22 februar 1943 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Søndre Land; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Søndre Land.

Vedtaket trer i kraft i dag (11 mai 1943).

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

11 mai.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Lund herred, Rogaland fylke, 19 april 1943 om husleievedtekt for Lund; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtektene lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

11 mai.

Departementet godkjenner de av Leksvik herredsting, Nord-Trøndelag fylke, 19 mars 1943 fastsatte vedtekter for bruk av § 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenliknet med hva som antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

11 mai. § 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

12 mai. Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Glemmen herred, Østfold fylke, 6 mai 1943 om tillegg til husleievedtekta for Glemmen, stadfestet 2 mars 1942; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

13 mai. Lov om æresprofessorer ved Universitetet og Norges tekniske høgskole.

Rektor ved Universitetet i Oslo og rektor ved Norges tekniske høgskole kan i særlige tilfelle utnevne person av anerkjent vitenskapelig fortjeneste til æresprofessor (professor honoris causa).

Oslo 13 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

R. Skancke.

Sjef for Kirkedepartementet.

F. Thrana.

Lov om Teknisk nødhjelp.

13 mai.

Nr. 2.

§ 1. *Formål.* Teknisk nødhjelp er en offentlig hjelpeorganisasjon som har til formål å yte hjelp til

- a) samfunnsviktig bedrift eller virksomhet som er eller har vært utsatt for skade eller stans på grunn av ulykkelige hendelser, epidemier, krigshendinger, sabotasjehandlinger, arbeidsnedleggelse eller liknende,
- b) å sikre personer eller gods mot fare for skade som følge av slike begivenheter, eller
- c) å redde menneskeliv eller verdier under nødtilstand som er hitført ved begivenheter av den nevnte art.

Når det i de under a—c nevnte tilfelle påligger andre offentlige myndigheter å skride inn, trer Teknisk nødhjelp bare støttende til såfremt det begjæres eller når det er åpenbart at dens hjelp er nødvendig.

§ 2. *Organisasjon.* Teknisk nødhjelp består av befal og registrerte mannskaper under ledelse av Politidepartementet, som fastsetter organisasjonens oppbygging på grunnlag av de følgende bestemmelser.

Landet inndeles i kretser og disse igjen i distrikter med egne krets- og distriktsledere for Teknisk nødhjelp. Hvor det er hensiktsmessig kan distriktene oppdeles i områder under særskilte stedsledere. Stedslederne står under ledelse av distriktslederen som er underordnet kretslederen. Disse ledere er befalingsmenn i ærestilling i Teknisk nødhjelp. De er hver innen sitt område ansvarlige for organisasjonens oppbygging og innsatsberedskap og forestår den stedlige administrasjon.

De registrerte mannskaper organiseres i spesialavdelinger som inndeles i kompanier, tropper og lag. Blant mannskapene uttas kompani-, tropps- og lagførere som befalingsmenn i ærestilling.

Politidepartementet fastsetter uniformer og uniformsutstyr for Teknisk nødhjelps befal og mannskaper.

Departementet kan gi befalingsmenn i Teknisk nødhjelp politimyndighet.

§ 3. *Befal.* Krets-, distrikts- og stedsledere beskikkes av Politidepartementet blant norske borgere som finnes skikket til det og som har bosted i vedkommende krets eller distrikt. Den som beskikkes er pliktig til å motta vervet for et tidsrom av inntil ett år. Politidepartementet kan gjøre unntak for visse offentlige tjenestemenn eller for personer i bestemte yrker. Krets-, distrikts- og stedsledere tilkommer godtgjøring for administrasjonsutgifter m. v. Godtgjøringen fastsettes av Politidepartementet med samtykke av Finansdepartementet.

- 13 mai. Kompani-, tropps- og lagførere uttas av distriktslederne.
- Nr. 2. Mannskaper som således uttas som befalingsmenn, er pliktige til å motta vervet for et tidsrom av inntil ett år uten særskilt godtgjøring.

Enhver befalingsmann er pliktig til å rette seg etter de instruksjer og ordrer som gis av hans overordnede vedkommende tjenesten.

§ 4. *Mannskaper.* Arbeidsføre norske borgere i alderen 18 til 65 år kan av vedkommende distriktsleder i samråd med det stedlige organ for arbeidsformidlingen tas ut og registreres til etter innkalling å gjøre tjeneste i Teknisk nødhjelp. Den som er fradømt de i den alminnelige borgerlige straffelovs § 29 nr. 2 nevnte rettigheter eller som er dømt til straff for en forbrytelse, kan ikke tas ut til tjeneste. Politidepartementet kan bestemme at visse personer skal være fritatt for uttaking og registrering.

At en person er registrert til tjeneste i Teknisk nødhjelp, er ikke til hinder for at han av arbeidsformidlingen gis arbeidspålegg i medhold av gjeldende bestemmelser om arbeidsplikt.

Offentlige myndigheter, bedrifter, enkeltpersoner og institusjoner plikter å gi distriktslederne i Teknisk nødhjelp opplysninger og annen hjelp til bruk ved uttaking og registrering.

§ 5. *Mannskapenes tjenesteplikter.* Den som er registrert til tjeneste i Teknisk nødhjelp og har fått melding om dette, plikter etter innkalling å møte til tjeneste, herunder instruksjon og øvelse. Han plikter å gjøre seg kjent med og rette seg etter de forskrifter og instruksjer som gjelder for tjenesten og å rette seg etter de ordrer som blir gitt. Han må ikke uten tillatelse forlate tjenesten. Møter han ikke etter innkalling eller forlater han tjenesten uten tillatelse, kan han avhentes.

Blir han arbeidsufør eller av andre grunner forhindret fra å kunne gjøre tjeneste, skal han straks underrette sin nærmeste foresatte i Teknisk nødhjelp herom. Politidepartementet eller den det bemyndiger, avgjør om han skal fritas av den oppgitte grunn. Departementet kan også i andre tilfelle fritas for plikt til videre tjeneste når vedkommende ikke lenger anses skikket for tjenesten eller den må antas å være særlig byrdefull for ham.

§ 6. *Innkalling til tjeneste.* Innkalling til tjeneste i Teknisk nødhjelp som ikke er instruksjon og øvelse, skal hvis det er tid til det, gis i samråd med det stedlige organ for arbeidsformidlingen. Pålegg om tjeneste gis så vidt mulig for bestemt tid og under hensyn til vedkommendes alder, arbeids-

evne og personlige forhold. Pålegges tjeneste for mer enn 12 timer, skal innkalling gis eller bekreftes skriftlig. Omfatter tjenesten arbeid av annen art enn det vedkommende til vanlig har, kan pålegg ikke gis for mer enn 3 måneder i løpet av 1 år regnet fra den dag tjenesten tar til.

13 mai.
Nr. 2.

Når forholdene krever øyeblikkelig eller særlig hurtig innsats av Teknisk nødhjelp, og det ikke has tilstrekkelige registrerte mannskaper for hånden, kan vedkommende krets-, distrikts- eller stedsleder på stedet beordre enhver arbeidsfør person til midlertidig å gjøre tjeneste som kan utføres uten uforholdsmessig ulempe for ham.

Den som er gitt arbeidspålegg etter midlertidig lov om arbeidsplikt m. v. av 21 desember 1942, kan ikke kalles inn til tjeneste i Teknisk nødhjelp.

Vedkommende arbeidsgiver skal i tilfelle gis melding om innkallingen. Han plikter å gi den innkalte fri fra arbeidet.

Arbeidstaker må ikke på grunn av pålegg om tjeneste i Teknisk nødhjelp sis opp eller på annen måte fjernes fra sin stilling.

§ 7. *Innsats av Teknisk nødhjelp.* Eier eller leder av bedrift eller virksomhet kan begjære bistand av Teknisk nødhjelp når vilkårene etter § 1, for at organisasjonen skal kunne yte hjelp, antas å være til stede.

Innsats av Teknisk nødhjelp til hjelp for bedrift eller virksomhet kan også besluttes uten at det er begjært. Eieren eller lederen av vedkommende bedrift eller virksomhet eller den som forvalter de verdier som står på spill, skal i dette tilfelle på forhånd gis høve til å uttale seg om nødvendigheten av og i tilfelle utstrekningen av den hjelp som bør ytes.

Bestemmelse om innsats treffes av Politidepartementet eller den som etter alminnelig eller særlig bemyndigelse har fullmakt til det.

§ 8. *Plikter under innsats.* Skjer innsats i bedrift eller virksomhet, plikter eieren eller lederen i den utstrekning det er mulig, å stille til rådighet plass, redskaper og materialer uten vederlag. Han har under innsatsen fortsatt ledelsen av bedriften eller virksomheten og leder også de innsatte hjelpe-mannskaper. Søker han til skade for samfunnsinteresser å hindre eller vanskeliggjøre hjelpen, kan Politidepartementet innsette en annen skikket leder for den tid innsatsen varer.

Teknisk nødhjelps befal og mannskaper under ledelse av befal har under innsats rett til uhindret adgang til vedkommende bedrift eller virksomhet. Det samme gjelder for befal under befarung eller inspeksjon som står i forbindelse med Teknisk nødhjelps virksomhet. Eier, leder og andre plikter i slike tilfelle å gi befalingsmann som er utstyrt med særlig

13 mai. legitimasjon fra Politidepartementet, enhver opplysning eller
Nr. 2. vegledning som kreves om bedriften, virksomheten eller eien-
dommen.

Enhver som tilhører Teknisk nødhjelp plikter å bevare taushet om hva han er blitt kjent med vedkommende en bedrift eller virksomhet, såfremt det ikke av hensyn til tjenesten er nødvendig å åpenbare det.

§ 9. *Lønn til mannskapene.* Mannskaper som er kalt inn til tjeneste som består i instruksjon og øvelse, har ikke krav på godtgjøring herfor, med mindre Politidepartementet med Finansdepartementets samtykke bestemmer noe annet.

Når den som er kalt inn til tjeneste i Teknisk nødhjelp under innsats arbeider i en annens tjeneste, plikter arbeidsgiveren å betale den innkalte vanlig lønn i den tid tjenesten varer. Er den innkalte timelønt, skal arbeidsgiveren utbetale lønnen på grunnlag av attestert oppgave over tjenestens varighet fra hans foresatte i Teknisk nødhjelp. Arbeidsgiveren kan kreve den utbetalte lønn tilbakebetalt av staten etter regning til Politidepartementet.

Når den som er kalt inn til tjeneste under innsats ikke er arbeidstaker, har han krav på lønn under tjenesten. Lønnen betales etter satser som fastsettes av Politidepartementet med samtykke av Finansdepartementet. Politidepartementet kan bestemme at lønnen til den innkalte skal betales av den som helt eller delvis ytes hjelp av Teknisk nødhjelp.

Når noen på grunn av tjeneste i Teknisk nødhjelp påføres uforholdsmessig tap, kan Politidepartementet bestemme at det skal ytes ham hel eller delvis erstatning.

§ 10. *Refusjon.* Den som er ytet hjelp, skal refundere staten utleggene til lønn til de innsatte mannskaper. Når det finnes rimelig, kan Politidepartementet bestemme at refusjonen helt eller delvis skal omfatte også andre utgifter ved innsatsen, herunder utgifter til skyss- og kostgodtgjøring; jfr. § 11. Departementet kan med samtykke av Finansdepartementet bestemme at refusjonen helt eller delvis skal falle bort.

Politidepartementet bestemmer hvem som skal yte refusjon og fastsetter i tilfelle fordeling av refusjonen når hjelpen er ytet til flere.

§ 11. *Skyss- og kostgodtgjøring.* Krets-, distrikts- og stedsledere i Teknisk nødhjelp har under tjenestereiser krav på skyss- og kostgodtgjøring som for offentlige tjenestemenn bestemt.

Den som kalles inn til tjeneste, har krav på fri reise til og fra tjenestested eller skyssgodtgjøring som for offentlige tjenestemenn bestemt. Under tjeneste utenfor bostedet kan

den innkalte tilstås kostgodtgjøring og natt-tillegg såfremt han ikke får fritt opphold. 13 mai.
Nr.2.

§ 12. *Trygd.* Enhver som kalles inn til tjeneste i Teknisk nødhjelp, er trygdepliktig etter lov om syketrygd av 6 juni 1930 uten hensyn til inntekt eller tjenestens varighet.

For ulykke som inntreffer under tjenstgjøring i Teknisk nødhjelp, gis erstatning etter reglene i lov om ulykkestrygd for industriarbeidere m. v. av 24 juni 1930. Saken behandles av Rikstrygdeverket og erstatningen utbetales derfra mot refusjon av staten.

§ 13. *Rekvisisjonsrett.* Når det er nødvendig for Teknisk nødhjelp under innsats, kan Politidepartementet treffe bestemmelse om rekvisisjonsrett for den befalingsmann i Teknisk nødhjelp som leder hjelpearbeidet. Lov om rekvisisjonsrett for politiet av 19 mai 1933 får tilsvarende anvendelse.

§ 14. *Gjennomføringsbestemmelser.* Politidepartementet kan utferdige nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 15. *Straffebestemmelser.* Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer eller medvirker til overtredelse av denne lov eller av forskrifter som er gitt til utfylling og gjennomføring av loven, straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år, hvis forholdet ikke rammes av et strengere straffebud.

På samme måte straffes den som rettstridig søker å hindre noen som hører til Teknisk nødhjelp under utføringen av hans tjenesteplikter, eller som medvirker hertil.

Oslo 13 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Fung. sjef for Politidepartementet.

F. Thrana.

Lov om 17 mai 1943 som virkedag.

13 mai.

§ 1. Uansett motsatte bestemmelser i lover, lukningsvedtekter eller avtaler skal 17 mai 1943 være vanlig virkedag.

Nr. 3.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Oslo 13 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

Sjef for Sosialdepartementet.

F. Thrana.

13 mai. **Lov om salg og utleie av hester.**

Nr. 4. § 1. Landbruksdepartementet kan gi forskrifter om salg og utleie av hester. Det kan således gis regler om at salg og utleie bare skal kunne skje ved formidling av offentlig myndighet og til den kjøper eller leietaker denne myndighet bestemmer, og om adgang for vedkommende myndighet til å foreta salg eller utleie hvis eieren har truffet slik forføyning på egen hånd uten formidling som nevnt.

§ 2. Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer eller medvirker til overtredelse av bestemmelse som er gitt i medhold av denne lov, straffes med bøter inntil 50 000 kroner eller fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler. På samme måte straffes forsøk.

Oslo 13 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

Sjef for Landbruksdepartementet.

F. Thrana.

13 mai. **Lov om telegraf- og telefонтjeneste under**

Nr. 5. flyalarm m. v.

Under flyalarm og flyangrep eller andre krigshandlinger skal tjenesten ved enhver telegraf- eller telefonstasjon opprettholdes etter de gjeldende forskrifter om tjenestetid ved stasjonen i den utstrekning det er nødvendig av omsyn til formidling av livsviktige telegrammer og telefonsamtaler.

Arbeidsdepartementet eller den det gir fullmakt, gir nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av denne lov.

Oslo 13 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Hustad.

Sjef for Arbeidsdepartementet.

F. Thrana.

13 mai. **Lov om midlertidig tillegg til skatte-**

Nr. 6. lovenes bestemmelser om skatteplikt etter bosted m. v.

Personer, selskaper og skattepliktige innretninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra Sola, Bergen, Molde, Kristansund, Steinkjer, Namsos, Bodø, Narvik eller Vardø by, blir ved likningen for 1943—44 å regne som bosatt eller hjemmehørende i det skattedistrikt som de flyttet fra, forutsatt at de etter skattelovenes bestemmelser

om skattestedet vilde ha vært å regne som bosatt eller hjemme- 13 mai.
hørende der 8 april 1940, — for Vardø bys vedkommende 1. Nr. 6.
januar 1941.

Oslo 13 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Prytz.

Sjef for Finansdepartementet.

F. Thrana.

Ministerpresidentens beslutning om avgift til Al- 13 mai..
dersfondet og Krigspensjoneringsfondet
for budsjettåret 1 juli 1943 til 30 juni 1944.

For budsjettåret 1 juli 1943—30 juni 1944 svares avgift
til Aldersfondet og Krigspensjoneringsfondet på grunnlag av
inntektsåret 1942 i samhøve med forskriftene herom i alders-
trygdloven av 16 juli 1936, kapitel 6, jfr. lov nr. 9 av 24 juni
1938 og forordning om krigspensjonering for sivilpersoner av
9 desember 1941.

Oslo 13 mai 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

J. A. Lippestad.

Sjef for Sosialdepartementet.

F. Thrana.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

15 mai..

I medhold av bemyndigelse ved kgl. resolusjon av 25
februar 1938 fastsettes følgende

Befordringsvedtekter

for

A/S Holmenkollbanens linjer, Holmenkoll-
banen, Sognsvannsbanen, Røabanen
og Undergrunnsbanen.

I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Enhver som kommer inn på banens område eller
som benytter banens transportmidler anses for å ha gått inn på
de bestemmelser som inneholdes i disse vedtekter. Overtre-
delser kan påtales og straffes etter loven.

§ 2. Enhver som befinner seg på banens område er for-
pliktet til å rette seg etter de forskrifter som er gitt ved
oppslag eller gis av banens tjenestemenn. Vegrer noen seg for
å etterkomme disse kan han føres vekk fra banens område
og hvis tilfellet er av mer alvorlig art, anmeldes til politiet.

15 mai. All ferdsel på banens område utenfor stasjonsplattformer og passasjer er strengt forbudt.

§ 3. Banens tjenestemenn skal være høflige og forekommende i tjenesten, men de pådrar seg ansvar hvis de ikke påtaler eller søker å forhindre overtredelse av gjeldende bestemmelser.

Klager vedrørende banen eller dens tjenestemenn rettes til banens administrasjon.

§ 4. De rutegående vogners avgangstider i begge kjøre-
retninger skal være oppslått på alle stasjoner. Det samme gjelder persontakstene fra vedkommende stasjon.

Plakater og bekjentgjørelser må ikke anbringes på banens område uten etter innhentet tillatelse hos banens administrasjon.

II. Befordring av reisende.

§ 5. Billettsalget foregår dels på de betjente stasjoner og dels ved konduktørene i vognene. Det er de reisendes plikt selv å sørge for å bli forsynt med billett, eller å få sitt billett-kort klippet. Sesongkort skal uoppfordret vises konduktøren. Konduktørens arbeid må ikke sinkes med veksling. De reisende må derfor så vidt mulig være forsynt med småpenger og når de har fått billett straks undersøke at den er riktig da ombytting seinere ikke tillates.

Hvis noen forsøker å reise ut over billettens gyldighet-sone skal straffetakst i form av dobbelt tilleggsbillett betales, liksom forholdet ved gjentakelser vil bli påtalt. Billettkort eller sesongkort som misbrukes skal inndras av konduktøren.

Angående billettens pris og gyldighet henvises til særskilte bestemmelser.

§ 6. For at trafikkens avvikling skal kunne gå raskt og greitt må de reisende hurtig etterkomme trafikkpersonalets anvisning. På- og avstigning må foregå raskt. Under sterk trafikk må de reisende under påstigning med en gang gå helt inn i kupeen og ikke stoppe opp på vognplattformen. På stasjonene må de heller ikke stille seg slik at avstigningen hindres eller sinkes.

§ 7. På grunn av den korte stans ved stasjonene bør de reisende før ankomsten til sin avstigningstasjon gå mot utgangen. Det er imidlertid strengt forbudt for de reisende å åpne vogndørene under fart, likeså å stige på eller av mens vognen er i bevegelse.

Det skal søkes unngått at barn oppholder seg på vognplattformene.

§ 8. Konduktøren og kontrolløren er berettiget til når som helst å få seg forevist billettene.

§ 9. Personer som etter betjeningens skjønn er berusete eller øyensynlig vil bli til ulempe eller ubehag for medreisende på grunn av sykdom eller annen årsak skal ikke ha adgang til vognene. Slike personer eller personer som på annen måte er til sjene for medreisende kan også settes av ved en stasjon under vegs.

Beskadiger noen banens vogner eller innretninger må dette erstattes.

§ 10. For forsinket avgang eller ankomst eller innstilling av tog har den reisende ikke rett til noen erstatning av banen.

§ 11. I vognene kan medtas lett håndterlige gjenstander som håndkofferter, korger, pakker og liknende når dette ikke skjer til fortrenghet av reisende. Alle gjenstander som tar uforholdsmessig stor plass eller som på grunn av innhold eller form kan bevirke skade på vognen eller sjenere de reisende skal nektes medtatt. Særlig gjelder dette større glassruter, skarpkantete gjenstander av enhver art, fiskekorger, og -kasser, ildsfarlige (bensin og liknende) eller eksplosive stoffer og ladde skytevåpen.

Mindre reisegodskolli (en håndkoffert og liknende) kan medtas fritt. For større eller flere reisegodskolli betales frakt i forhold til vekten og den plass som godset opptar. Banen overtar intet ansvar for medbrakt reisegods, ski eller kjelker.

III. Befordring av gods.

§ 12. Etter administrasjonens bestemmelse anordnes på visse linjestrekninger befordring av gods til faste tider. Sânt gods innleveres på Majorstua godsekspedisjon og visse andre betjente stasjoner (ikke Nationaltheatret). Dessuten kan småpakker når trafikforholdene tillater det, sendes med personvognene både fra Nationaltheatret og Majorstua til alle stasjoner ved direkte henvendelse til vognbetjeningen. Banen overtar bare ansvar for gods som er innlevert på stasjon hvor godsekspedisjon foregår og som er adressert til en sânn stasjon. For pakker som sendes til en ubetjent stasjon overtar banen intet ansvar. Gods som sendes til en ubetjent stasjon, må være betalt ved avsendelsen. Nærmere opplysninger angående befordring av gods fås ved henvendelse til Majorstua godsekspedisjon, telefon 62024.

IV. Funne og uavhentete saker.

§ 13. Reisegods og andre gjenstander som finnes etterlatt i banens vogner eller på dens område samt gods som ikke avhentes eller hvis eier ikke kan finnes, oppbevares på Majorstua stasjon i 3 måneder. Hvis ikke eieren i løpet av denne tid melder seg og beviser sin rett kan banen selge gjenstandene og selv bestemme hvorledes beløpet skal disponeres.

15 mai.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I medhold av bemyndigelse ved kgl. resolusjon av 25 februar 1938 fastsettes følgende

Befordringsvedtekter for

A/S Bårumsbanens linjer, Kolsåsbanen,
Lilleakerbanen og Østensjøbanen.

I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Enhver som kommer inn på banens område eller som benytter banens transportmidler anses for å ha gått inn på de bestemmelser som inneholdes i disse vedtekter. Overtreddelser kan påtales og straffes etter loven.

§ 2. Enhver som befinner seg på banens område er forpliktet til å rette seg etter de forskrifter som er gitt ved oppslag eller gis av banens tjenestemenn. Vegrer noen seg for å etterkomme disse, kan han føres vekk fra banens område og hvis tilfellet er av mer alvorlig art, anmeldes til politiet.

All ferdsel på banens område utenfor stasjonsplattformer og passasjer er strengt forbudt.

§ 3. Banens tjenestemenn skal være høflige og forekommende i tjenesten, men de pådrar seg ansvar hvis de ikke påtaler eller søker å forhindre overtredelse av gjeldende bestemmelser.

Klager vedrørende banen eller dens tjenestemenn rettes til banens administrasjon.

§ 4. De rutegående vogners avgangstider i begge kjøretninger skal være oppslått på alle stasjoner. Det samme gjelder persontakstene fra vedkommende stasjon.

Plakater og bekjentgjørelser må ikke anbringes på banens område uten etter innhentet tillatelse hos banens administrasjon.

II. Befordring av reisende.

§ 5. Billettsalget foregår dels på de betjente stasjoner og dels ved konduktørene i vognene. Det er de reisendes plikt selv å sørge for å bli forsynt med billett eller å få sitt billett-kort klipt.

Månedskort skal uoppfordret vises konduktøren. Konduktørens arbeid må ikke sinkes ved veksling. De reisende må derfor så vidt mulig være forsynt med småpenger og når de har fått billett straks undersøke at den er riktig, da ombytting seinere ikke tillates.

Hvis noen forsøker å reise utover billettens gyldighet-

sone skal straffetakst i form av dobbelt tilleggsbillett betales, 15 mai, liksom forholdet ved gjentakelser vil bli påtalt. Billettkort eller månedskort som misbrukes skal inndras av konduktøren.

Angående billettens pris og gyldighet henvises til særskilte bestemmelser.

§ 6. For at trafikkenes avvikling skal kunne gå raskt og greitt må de reisende hurtig etterkomme trafikkpersonalets anvisning. På- og avstigning må foregå raskt. Under sterk trafikk må de reisende under påstigningen med en gang gå helt inn i kupeen og ikke stoppe opp på vognplattformen. På stasjonene må de heller ikke stille seg slik at avstigningen hindres eller sinkes.

§ 7. På grunn av den korte stans ved stasjonene bør de reisende før ankomsten til sin avstigningstasjon gå mot utgangen. Det er imidlertid strengt forbudt for de reisende å åpne vogndørene under fart, likeså å stige på eller av mens vognen er i bevegelse.

Det skal søkes unngått at barn oppholder seg på vognplattformene.

§ 8. Konduktøren og kontrolløren er berettiget til når som helst å få seg forevist billettene.

§ 9. Personer som etter betjeningens skjønn er berusete eller øyensynlig vil bli til ulempe eller ubehag for medreisende på grunn av sykdom eller annen årsak, skal ikke ha adgang til vognene. Slike personer eller personer som på annen måte er til sjene for de medreisende kan også settes av ved en stasjon under vegs.

Beskadiger noen banens vogner eller innretninger må dette erstattes.

§ 10. For forsinket avgang eller ankomst eller innstilling av tog har den reisende ikke rett til noen erstatning av banen.

§ 11. I vognen kan medtas lett håndterlige gjenstander som håndkofferter, korger, pakker og liknende når dette ikke skjer til fortrengsel av reisende. Alle gjenstander som tar uforholdsmessig stor plass eller som på grunn av innhold eller form kan bevirke skade på vognen eller sjenerer de reisende, skal nektes medtatt. Særlig gjelder dette større glassruter, skarpkantete gjenstander av enhver art, fiskekorger og -kasser, ildsfarlige (bensin og liknende) eller eksplosive stoffer og ladde skytevåpen.

Mindre reisegodskolli (en håndkoffert eller liknende) kan medtas fritt. For større eller flere reisegodskolli betales frakt i forhold til vekten og den plass som godset opptar. Banen overtar intet ansvar for medbrakt reisegods, ski eller kjelker.

15 mai.

III. Befordring av gods.

§ 12. Gods befordres i den utstrekning som det av administrasjonen bestemmes med særskilte godstog eller for mindre pakkers vedkommende på personvognene. Banen har bare ansvar for gods som innleveres på stasjon hvor gods-ekspedisjonen foregår og er adressert til en sånn stasjon. For annet gods har banen intet ansvar. Gods som sendes til ubetjent stasjon må være betalt ved avsendelsen. Gjenstander som på grunn av sin størrelse og vekt vanskelig kan behandles eller som kan tilsmusse eller medføre fare for omgivelsene, mottas ikke til befordring.

IV. Funne og uavhentete saker.

§ 13. Reisegods og andre gjenstander som finnes etterlatt i banens vogner eller på dens område samt gods som ikke avhentes eller hvis eiere ikke kan finnes, oppbevares av banen i 3 måneder. Hvis ikke eieren i løpet av denne tid melder seg og beviser sin rett, kan banen selge gjenstandene og selv bestemme hvorledes beløpet skal disponeres.

 Utgiver: Byråsjef C. Lampe.